

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17C/252/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114225255
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Lučanská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7114225255.2

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Patríciovou Miskolczyovou v právnej veci žalobkyne: M. A., A.. XX.X.XXXX, W. W. XXXX/X, O., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO:35792752, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47233516, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobkyňa n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Žalovanej súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 8.10.2014 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku stáleho rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovský súd v Žiline, sp.zn. RK-PC-968/14-LP zo dňa 15.8.2014 v zmysle § 40 ods. 1 písm. c), j) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v konaní pokračoval a žalobu zamietol. Taktiež žiadala priznať náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnila tým, že dňa 9.9.2014 jej bol ako žalovanej doručený uvedený rozsudok v právnej veci žalobcu Profi Credit Slovakia, s. r. o., o zaplatenie pohľadávky vo výške 1.650,98 eur s prísl. Namietala platnosť rozhodcovskej doložky a porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa v rozhodovaní rozhodcovského súdu a tým aj povinnosť uloženú jej ako žalovanej uvedeným rozhodcovským rozsudkom a to z týchto dôvodov: Rozhodcovská doložka bola uzavretá súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorý obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Rozsudok vydaný v tomto konaní je v rozpore so zákonom a zároveň odporuje dobrým mravom, pretože zaväzuje na plnenie právom nedovolené. Pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, táto bola žalobkyňi v znení naformulovanom žalobcom spolu s obchodnými podmienkami aj s listinou označenou ako rozhodcovská zmluva predložená na podpis s podmienkou, že tieto listiny je potrebné podpísať za účelom poskytnutia spotrebiteľského úveru, čo aj podpísala. Na tvorbe obsahu vyššie uvedených listín sa žiadnym spôsobom nepodieľala okrem toho, že ich podpísala, s ich obsahom oboznámená nebola, čo by aj pre krátkosť času na ich podpis ani nebolo možné. Navyše obsah obchodných podmienok by vzhľadom na ich rozsah a drobnosť písma ani neprečítala. S obsahom rozhodcovskej zmluvy - doložky ktorú naformuloval žalobca, nebola oboznámená, ani jej žiadnym spôsobom nebolo vysvetlené, aké by to malo mať dôsledky. Nie je pravdou, že účastníci individuálne dojednali obsah rozhodcovskej zmluvy vrátane obsahu zmluvy a obchodných podmienok, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že žalobkyňi tzv. rozhodcovská zmluva bola predložená spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a všeobecnými obchodnými podmienkami pred ich podpisom. Pokiaľ úver chcela, listiny predložené žalobcom musela podpísať a ich obsah ovplyvniť nemohla. Navyše rozsudok bol vydaný bez účasti žalobkyne v rozhodcovskom konaní a bez možnosti vyjadriť sa k žalobe pred jeho vydaním, vo veľmi krátkom čase po doručení žaloby (žaloba bola doručená podľa podacej pečiatky 11.8.2014 a rozsudok bol vydaný

15.8.2014). Týmto postupom boli porušené ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní a rovnosť účastníkov konania pred rozhodcovským súdom. Pred vydaním rozsudku nebol žalobkyni daný priestor na podanie žalobnej odpovede, ktorú podala až následne po jeho vydaní. Nesúhlasí preto ani s platením za akýchkoľvek za úkon, ktorý jej patril v zmysle zákona pred rozhodnutím rozhodcovského súdu. S ustanoveniami rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu, na ktoré sa rozsudok odvoláva, ani s obsahom rozhodcovskej doložky nebola pri uzavieraní spotrebiteľskej zmluvy poskytovateľom úveru oboznámená. Ako podstatné žalobkyňa v žalobe tiež uviedla, že úver na základe zmluvy jej nebol poskytnutý vo výške 1.500 eur, ako sa uvádza v rozsudku aj v žalobe, ale len vo výške 1.132,51 eur. Zvyšná suma do 1.500 eur žalobkyni nebola vyplatená a podmienka uvedená v zmluve, že táto suma predstavuje tzv. odplatu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok a tvorí tretinu skutočne poskytnutého úveru, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a predstavuje nekalú prax poskytovateľa úveru v rozpore so zákonom. Rozsudok teda obsahuje nesprávne údaje o výške skutočne poskytnutého spotrebiteľského úveru a zároveň aj nesprávnu výšku úhrady dlhu zo strany žalobkyne a v nadväznosti na to aj nesprávny údaj o zostatku dlhu. Ku dňu podania žaloby ani neboli splnené podmienky na podanie žaloby pre omeškanie splátok a k uvedenému dňu bola už zaplatená suma 2.311,50 eur. Žalobkyňa od poskytnutia úveru vo výške 1.132,51 eur zaplatila žalobcovi 2.388,55 eur, má za to, že v súlade so zákonom splatila poskytnutý spotrebiteľský úver a ďalšie žalobcom uplatnené nároky nemajú oporu v platnej právnej úprave.

Žalovaný k žalobe uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú v celom rozsahu, a to po stránke právnej, ako aj skutkovej, kedy žalobkyňa uvádza tvrdenia zmätočné, nepravdivé, neopodstatnené a účelové. V súvislosti s rozhodcovskou zmluvou žalovaný zdôraznil, že táto je individuálne uzavretým právnym úkonom, čo vyplýva zo stránky formálnej, ale aj materiálnej. Zmluvné strany uzatvárajú rozhodcovskú zmluvu ako samostatný úkon a na osobitnej listine. Materiálna samostatnosť vyplýva z obsahu rozhodcovskej zmluvy, z okolností jej vzniku, trvania a možného jednostranného ukončenia. Rozhodcovská zmluva nemusela vôbec vzniknúť alebo trvať, a to bez akéhokoľvek vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva mohla zaniknúť jednostranným úkonom žalobcu bez toho, aby túto skutočnosť a jej dôsledky mohol žalovaný vôbec ovplyvniť. Z podstaty definície neprijateľnej podmienky (či už vymedzenej v zákone v § 53 ods. 1 ObčZ, alebo z ustálenej súdnej praxe ohľadne tohto pojmu) nemôže byť uzavretá rozhodcovská zmluva neprijateľnou podmienkou. V zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pre posúdenie, či ide o individuálne dojednanie alebo nie práve rozhodujúca možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah resp. jej samotné zaradenie do komplexu zmluvných vzťahov s dodávateľom bez vplyvu na to, že (ne)dôjde k uzavretiu hlavného zmluvného vzťahu. Z rozhodcovskej zmluvy nielen výslovne vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, ale výslovne aj právo na jednostranné odstúpenie od nej v lehote 14 dní od jej uzavretia aj bez uvedenia dôvodu. Uvedené vyplýva 1) z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, kde sa výslovne uvádza, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy, 2/ z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého je dlžník oprávnený odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Využitím tohto oprávnenia môže dlžník sám, bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy a to bez toho, aby to malo vplyv na trvanie samotnej zmluvy o RÚ. Odstúpením by došlo len k zrušeniu samotnej rozhodcovskej zmluvy, nie zmluvy o revolvingovom úvere. Odstúpenie pritom druhá strana nemôže nijako ovplyvniť. Čiže ak žalobca mohol od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť a tak spôsobiť zánik rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby zanikla aj zmluva o revolvingovom úvere, vzniká logicky legitímna otázka ako nemá možnosť ovplyvniť to, či vec bude alebo nebude riešená v rozhodcovskom konaní resp. pred akým súdom. Žalovaný dal do pozornosti rozhodovaciú činnosť súdov ohľadne rovnakej rozhodcovskej zmluvy (rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoE/22/2014-57, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014-42, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013). Žalobkyňa uzavrela rozhodcovskú zmluvu dobrovoľne a súčasne ani nevyužila právo na odstúpenie od nej. V tejto prejednávanej veci žalobca nemusela na uzavretie vôbec pristúpiť, resp. mohla v dohodnutej lehote od nej odstúpiť. Je nesporné, že vlastným úkonom mohla ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva spĺňa preto charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou. Žalovanému nie je zrejmé, akým iným spôsobom by mal preukázať individuálnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy ako písomným poučením dlžníka o možnosti neuzavrieť rozhodcovskú zmluvu bez vplyvu na uzavretie zmluvy o úvere. Aj ochrana spotrebiteľa má svoje limity, ktoré sú určené predpokladom, že spotrebiteľ bude s ohľadom na jemu dostupné

informácie zvažovať svoje úkony a konať obozretne. V kontexte uzatvárania rozhodcovskej zmluvy to znamená povinnosť spotrebiteľa zvážiť na základe jemu dostupných informácií, či zmluvu uzavrie alebo nie. Práve komunitárna definícia a chápanie spotrebiteľa v uvedenom zmysle zabraňujú tomu, aby sa ochrana spotrebiteľa nezneužívala. Poučenia v rozhodcovskej zmluve umožňujú každému priemernému spotrebiteľovi, aby si sám urobil dostatočný úsudok o povahe, význame a dôsledkoch uzatváranej zmluvy a slobodne sa rozhodol, či ju uzavrie. Žalobkyňa vychádza z ničím nezdôvodniteľnej domnienky, kedy predloženie predtlačenej zmluvy by automaticky malo znamenať, že nejde o individuálnu dohodu. Pritom v zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka je rozhodujúca práve možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah resp. jej samotné zaradenie do zmluvného vzťahu s dodávateľom bez vplyvu na to, že (ne)dôjde k uzavretiu hlavného zmluvného vzťahu. Postup uzatvárania akejkoľvek zmluvy primárne vyplýva z právnej úpravy mechanizmu uzatvárania zmluvy (§ 43a a nasl. Občianskeho zákonníka). Návrh zmluvy predkladá jedna strana, druhá ho buď akceptuje alebo nie. Žalobkyňa sa rozhodla zmluvu uzavrieť, hoci z nej jednoznačne vyplýva, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. To neznamená, že sa tým vzdáva nejakých práv, zhoršuje si svoje postavenie a podobne. Nie je potom celkom zrejmé, ako si predstavuje znenie rozhodcovskej zmluvy bez dohody zmluvných strán o tom, ktorý rozhodcovský súd bude spory zo zmluvy o úvere riešiť, s dodržaním ustanovení Občianskeho zákonníka o určitosť a zrozumiteľnosť právneho úkonu. V kontexte uzavretia rozhodcovskej zmluvy chápanie pojmu spotrebiteľ (ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná) znamená, do akej miery žalobkyňa vedela a vedieť mohla o význame, právnych dôsledkoch a dobrovoľnosti uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že obsahuje poučenie vo vyššie uvedenom zmysle, teda o možnosti, ale nie povinnosti zmluvu uzavrieť bez následkov ohľadne vzniku úverovej zmluvy, dôsledkoch a význame rozhodcovského konania a o možnosti jednostranne rozhodcovskú zmluvu ukončiť.

Podľa ustanovenia čl. 2 rozhodcovskej zmluvy : "Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný." Poučenie dlžníka o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzavretie hlavnej zmluvy o úvere je hneď v úvode rozhodcovskej zmluvy. Aj za predpokladu, že dlžník rozhodcovskú zmluvu uzavrel mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť v lehote 14 dní aj bez uvedenia dôvodu, t.j. potom čo mu boli peňažné prostriedky poskytnuté. Veriteľ totiž (v súlade s článkom 2 ods. 2.3 zmluvných ustanovení zmluvy o úvere) vyplatil dlžníkovi úver v deň uzavretia zmluvy o úvere (t.j. v rovnaký deň ako bola uzavretá rozhodcovská zmluva). Dlžník mal teda reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom ukončiť po obdržaní peňažných prostriedkov, t.j. bez obavy z toho, že by mu nebol poskytnutý úver. Z toho tiež možno prezumovať, že dlžníkovi by boli poskytnuté peňažné prostriedky aj v prípade, že odmietne uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. S poukazom na ust. § 12 ods. 3 zákona číslo 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a § 2 ods. 3, 4 zákona č. 200/2011 Z.z. o Obchodnom vestníku možnosť oboznámiť sa s predpismi rozhodcovského súdu a s pravidlami rozhodcovského konania objektívne existovala nielen v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, ale aj počas plynutia lehoty na odstúpenie od nej či kedykoľvek následne. Z obsahu článku 15 Rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu vyplýva, že rozhodcovský súd môže aj bez vypočutia žalovaného vydať rozhodcovský rozsudok, ak sa v žalobe uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených žalobcom, žalovaný je oprávnený sa vyjadriť formou žalobnej odpovede do 10 dní odo dňa doručenia výzvy na podanie žalobnej odpovede, pričom túto lehotu možno predĺžiť. V prípade, že sa formou žalobnej odpovede v uvedenej lehote vyjadrí, rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok zruší a rozhodca bude pokračovať v rozhodcovskom konaní. Na základe vykonaného dokazovania rozhodca vydá rozhodcovský rozsudok. Postup v rámci rozhodcovského konania vyplývajúci z rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu preto neberie žalobcovi možnosť uplatniť svoje práva v rozhodcovskom konaní. Rozhodca síce môže vydať rozhodcovský rozsudok (samozrejme len pokiaľ je možné vo veci rozhodnúť na základe písomných podkladov, predložených žalobcom, z ktorých nepochybne vyplýva skutkový a právny stav tvrdený žalobcom), musí ho však spolu so žalobným návrhom doručiť žalovanému, ktorý má možnosť sa k nemu vyjadriť formou žalobnej odpovede. Pokiaľ sa žalovaný vyjadrí, rozhodcovský rozsudok sa zruší a rozhodca pokračuje v rozhodcovskom konaní a po vykonaní dokazovania rozhodca vydá rozhodcovský rozsudok, ktorý doručí žalovanému. Podobný postup je podľa Občianskeho súdneho poriadku pri vydaní platobného rozkazu či zmenkového platobného rozkazu, kedy súd tiež môže bez vypočutia odporcu vydať rozhodnutie, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom (resp. ak je predložený rovnopis zmenky). Aj súd v takom prípade doručuje

odporcovi návrh na začatie konania spolu s rozhodnutím, pričom nepodanie odporu či námietok má za následok právoplatnosť rozhodnutia (rovnako nepodanie žalobnej odpovede je spojené s následkom právoplatnosti rozhodnutia). Aj v odpore resp. v námietkach sa má odporca možnosť prvýkrát vyjadriť k návrhu a tvrdeniam navrhovateľa. Rovnako ako v prípade podania žalobnej odpovede podľa rozhodcovského poriadku, aj v prípade podania odporu dochádza k zrušeniu platobného rozkazu a v konaní sa ďalej pokračuje. S poukazom na uvedené nemožno preto považovať postup dohodnutý v rozhodcovskom konaní, za postup, ktorý by jednostranne znevýhodňoval spotrebiteľa. Rozhodcovské konanie je písomným konaním, žalobkyňa sa ústneho prejednávania nikdy nedomáhala, nenavrhol ani vypočutie. Z odôvodnenia a obsahu rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd sa riadne zaoberal príslušnými predpismi na ochranu spotrebiteľa a to zákonom č. 129/2010 Z.z. ako aj príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka (§ 53 ods. 6 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.) Zákonný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 j) zákona č. 244/2002 Z.z. nebol v podanej žalobe žiadnym spôsobom konkretizovaný a ani náležite odôvodnený. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania, ktoré zároveň vyčíslil v sume 175,02 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením obsahu predložených listinných dôkazov vrátane rozhodcovského spisu a spisu tunajšieho súdu sp.zn. 17C/72/2015 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci uzavreli dňa 7.10.2011 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500007210, na základe ktorej mala byť poskytnutá čiastka úveru 1.500 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 80,98 % a priemernej RPMN 45,11 %. Úver mala žalobkyňa splatiť v 48 mesačných splátkach splatných 29. dňa v mesiaci po 77,05 eur v celkovej výške 3.698,40 eur. Taktiež bola dohodnutá služba spočívajúca v možnosti odkladu troch splátok úveru, resp. revolvingu za odplatu vo výške 367,49 eur pri možnosti odkladu splátok úveru a 167,04 eur pri odklade splátok revolvingu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania, pričom strany v zmluve prehlásili, že si ich prečítali, ich obsahu porozumeli a na dôkaz toho zmluvu podpísali.

Na osobitnej listine označenej účastníci uzavreli dňa 7.10.2011 aj rozhodcovskú zmluvu č. 8500007210, kde v bode 2. sa uvádza, že veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V bode 3 sa uvádza, že veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ s dlžníkom uzatvorí, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. V ďalších bodoch účastníci uviedli, že sa dohodli na nasledovnom znení rozhodcovskej zmluvy: Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court s.r.o., Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. V bode 7 je uvedené, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 dní od uzavretia tejto zmluvy v písomnej forme, pričom lehota sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Podľa karty klienta, žalobkyňa uhradila všetky splátky počnúc od tretej s omeškaním. Podľa výpisov úhrad predložených žalobkyňou žalobkyňa od veriteľa obdržala 7.10.2011 1.132,51 eur, pred podaním žaloby zo strany veriteľa na rozhodcovský súd pri Victoria legal arbiter s.r.o., t.j. do dňa 11.8.2014, mala uhradených 30 splátok, teda neboli uhradené splatné splátky č. 31 až 33.

Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline vydal dňa 15.8.2014 rozhodcovský rozsudok sp.zn. RK-PC-968/14-LP, v ktorom zaviazal G.. M. A. zaplatiť 1.650,98 eur so zmluvnou pokutou a úrokmi z omeškania a taktiež nahradiť trovy konania. V poučení uviedol, že žalovaná môže do 15 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať žalobnú odpoveď a taktiež sa môže do 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku domáhať zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku. Zároveň bola dňa 15.8.2014 žalovanej rozhodcovským súdom zaslaná výzva na podanie písomnej žalobnej odpovede v lehote 15 dní od doručenia výzvy a na zaplatenie poplatku za ňu vo výške 15,90 eur s poučením, že ak podá žalobnú odpoveď riadne a včas podľa čl. 15 ods. 2 Rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu, rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok zruší a vykoná rozhodcovské konania.

Žalovanej bol uvedený rozsudok doručený 9.9.2014, následne zaslala rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď zo dňa 19.9.2014, ktorá bola rozhodcovskému súdu doručená 24.9.2014. V žalobnej odpovedi poukázala na neplatnosť rozhodcovskej doložky, že ju naformuloval veriteľ, s jej obsahom nebola oboznámená, ani jej neboli vysvetlené dôsledky, všetky listiny len podpísala. Pokiaľ úver chcela, musela predložené listiny podpísať. Ďalej namietala, že rozsudok bol vydaný bez jej účasti v rozhodcovskom konaní, bez možnosti vyjadriť sa k žalobe a vo veľmi krátkom čase, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky - odplatu za možnosť odkladu splátok, ktorá bola zahrnutá do úverovej istiny, teda že rozsudok obsahuje nesprávne údaje o výške skutočne poskytnutého úveru a nesprávnu výšku úhrady zo strany dlžníka, neboli splnené podmienky na podanie žaloby pre omeškание splátok, že uplatnené nároky nemajú oporu v platnej právnej úprave.

Následne bol vydaný nový rozhodcovský rozsudok sp.zn. RK-PC-968/14-LP zo dňa 22.12.2014, z ktorého vyplýva, že došlo k zrušeniu predmetného rozhodcovského rozsudku sp.zn. RK-PC-968/14-LP zo dňa 15.8.2014 v celom rozsahu s poukazom na ustanovenie čl. 15 ods. 3 rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu. Ním bola žalobkyňa zaviazaná už len na zaplatenie sumy 1.309,83 eur so zmluvnou pokutou a úrokmi z omeškania a taktiež k náhrade trovy konania. V zostávajúcej časti bolo rozhodcovské konanie zastavené. Uvedený rozsudok bol žalobkyni doručený 29.12.2014.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 17C/72/2015 súd zistil, že žalobkyňa žiada aj o zrušenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 22.12.2014.

Žalobkyňa v konaní vypovedala, že zmluvu som uzavrela tak, že som išla na obchodné kontaktné miesto Profi Creditu požiadať o úver, keďže bola vo finančnej tiesni. Tam jej povedali, že ak nepodpíšem to a to, tak nedostane úver, preto podpísala všetko, čo jej predložili. Vtedy to nečítala pre krátkosť času a doma som sa už k tomu nevracala, nepovažovala to za dôležité, keďže nikto ju neupozornil, že si to má prečítať, bola pracovne vyťažená. Nevedela, čo je to rozhodcovská zmluva.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom v čase podania žaloby na súd účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 18 ods. 4 cit. zákona v lehote, na ktorej sa dohodli účastníci rozhodcovského konania alebo ktorú určil rozhodcovský súd, žalovaný podá žalobnú odpoveď na rozhodcovský súd. Ak rozhodcovský

súd ešte nebol ustanovený, zašle žalobnú odpoveď žalobcovi. V žalobnej odpovedi sa žalovaný vyjadrí ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe.

Podľa § 54b zák. č. 244/2002 Z.z. - prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015 - ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a) zákona č. 244/2002 Z.z. v platnom znení tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že 1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, 2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní, 3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, 4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehalo spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 40 ods. 4 cit. zákona na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že napadnutý rozhodcovský rozsudok sp.zn. RK-PC-968/14-LP zo dňa 15.8.2014 už bol v celom rozsahu v súlade s ust. čl. 15 ods. 3 rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu zrušený, ako konštatoval Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. RK-PC-968/14-LP zo dňa 22.12.2014, preto je nadbytočné ho zrušovať. Pre úplnosť súd dodáva, že nezistil dôvody pre jeho zrušenie podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. v znení platnom v čase podania žaloby. Súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá riadne. Je na osobitnej listine označenej názvom rozhodcovská zmluva, kde je výslovne uvedené, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy a že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný, že bol poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia, pričom sú tam tieto dôsledky aj výslovne uvedené a to spôsobom aj človeku s priemerným vzdelaním dostatočne zrozumiteľným. Navyše v bode 7 je uvedené, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 dní od uzavretia tejto zmluvy. Zo znenia rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že žalobkyňa mala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, pričom jej boli poskytnuté zrozumiteľné informácie o možnosti riešenia sporu v rozhodcovskom konaní, ako o možnosti od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť bez toho, aby to malo za následok ukončenie zmluvy o revolvingovom úvere. Súd má za to, že rozhodcovskú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi z uvedených dôvodov nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola individuálne dohodnutá. Nemôže byť na ujmu veriteľa, že žalobkyňa si ani v pokoji domova rozhodcovskú zmluvu - v nevelkom rozsahu - neprečítala a po dodatočnom uvážení nevyužila možnosť od nej odstúpiť v čase, kedy už mala poskytnuté prostriedky z úveru. Súd taktiež nezistil porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa pri rozhodovaní rozhodcovského súdu, keď žalovanej poskytol možnosť v lehote 15 dní sa oboznámiť s obsahom žaloby a rozsudkom zo dňa 15.8.2014 a v tejto podať žalobnú odpoveď, teda vyjadrenie k žalobe. Rovnakú lehotu poskytuje Občiansky súdny poriadok na podanie odporu po doručení platobného rozkazu (so žalobou). Rozhodcovský súd pri svojom rozhodovaní riadne prihliadol na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 Občianskeho zákonníka a ust. nar. vl. č. 87/1995 a to v znení platnom v rozhodnom čase. Súd nezistil ani iné dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku v zmysle platného zákona o rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedenú súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov úspešného žalovaného súd dospel k záveru, že tomuto by v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania. Súd však vidí vo veci mimoriadne dôvody pre použitie výnimočného ustanovenia § 150 O.s.p., ktoré umožňujú úspešnému účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Za významné okolnosti v tejto otázke považuje predovšetkým v charaktere sporu, kde žalobkyňa sa ako spotrebiteľka domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku v presvedčení o neplatnosti rozhodcovskej doložky, neprijateľnosť zmluvnej podmienky a porušení rovnosti účastníkov pred rozhodcovským súdom. Táto už bola v rozhodcovskom konaní zaviazaná k náhrade trov konania pozostávajúcich z poplatkov aj z trov právneho zastúpenia v nemalej výške - 369,21 eur. Súd má za to, že zaviazanie už aj tak poškodenej žalobkyne k náhrade trov konania by bolo voči nej neprimerane tvrdé s poukazom na skutočnosť, že z reálne poskytnutej sumy 1.132,51 eur sa zaviazala uhradiť 3.698,40 eur (z čoho už uhradila 2.388,55 eur), teda za podmienok, ktoré prijala v dôsledku jej ťaživej finančnej situácie, ktorá u nej pretrváva, pričom nepriznanie náhrady trov konania úspešnej žalovanej nezasiahne nepriaznivo do jej majetkovej sféry, keďže ide prosperujúcu obchodnú spoločnosť.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 2 písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Košiciach, dňa 2.4.2015